

ชำแหละ '4 ประชาานิยม'

สี่

เนื่องจากผลสำรวจของ ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพโพล) พบว่า คนกรุงเทพฯ และปริมณฑลไม่พอใจกับนโยบายประชานิยมของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ โดยเห็นว่านโยบายมีส่วนเอื้อต่อการทุจริตสูง ทั้งยังมีความไม่พอใจต่อนโยบายที่ให้ประโยชน์ตนเอง (ชาวกรุงเทพฯ) โดยตรง

ชวนให้มองไปถึงนโยบายประชานิยมหลักๆ ของรัฐบาลตั้งแต่ “จำนำข้าว” ที่นำเงินประชาชนไปลงทุนถึงหลักแสนล้าน จนถึง “รถคันแรก” ที่ทำเอารถติดและหลายคนเป็นหนี้เป็นสินกันมากมายอย่างที่ไม่มีใครมีมาก่อน

จนถึงตอนนี้...ถึงเวลาแล้วหรือยังที่จะทบทวนประชานิยมทั้งหมดของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ว่าเป็นเพียงประชานิยมหาเสียง หาผลประโยชน์ หรือเป็นประชานิยมเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง

ต่อไปนี่คือนโยบายเกินจริงที่รัฐบาลใช้หาเสียง จนถึงตอนนี้แม้บางนโยบายจะเป็นจริงได้ แต่ก็ส่งผลเสียหายมากมายต่อประเทศในระยะยาว ทำให้เห็นได้ชัดว่า ประชาานิยมเหล่านี้เป็นไปเพื่อการสร้างฐานเสียงเฉพาะหน้าเท่านั้น

ปริญญาตรีเงินเดือน 15,000 บาท

ประชานิยมขั้นกลาง

ถือเป็นนโยบายที่ได้ใจคนเมืองเป็นอย่างมากกับการปรับเงินเดือนผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีให้ได้เงินเดือนสูงถึง 15,000 บาท แต่ผลจากนโยบายดังกล่าว กลับทำให้นักศึกษาจบใหม่หางานยากขึ้น และในทางปฏิบัติ ซือนโยบายที่ฟังแล้วดูสวยหรู เพียงจบปริญญาตรีก็ได้เงินเดือน 15,000 ก็เป็นเพียงภาพฝันจอมปลอม เพราะความจริงที่เกิดขึ้นไม่ใช่แบบนี้

จากการเปิดเผยของ **ชลิตรัตน์ จันทรวงษา** รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี พบว่า ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีกลับมีอัตราว่างงานสูงที่สุด โดยสถิติล่าสุดมีสูงถึง 1.3 แสนราย ทั้งนี้ นโยบายดังกล่าวส่งผลให้ภาครัฐขึ้นเงินเดือนข้าราชการไปเป็น 15,000 บาท กลับกลายเป็นสร้างความเหลื่อมล้ำมากขึ้น จากผลการวิจัยของสถาบันวิจัยเพื่อ **การพัฒนาประเทศไทย หรือทีดีอาร์ไอ** พบว่า ข้าราชการนั้นมีเงินเดือนที่มั่นคงกว่าลูกจ้างเอกชนอยู่แล้ว การขึ้นเงินเดือนให้จึงยังจะเป็นการสร้างความเหลื่อมล้ำทางสังคมให้เกิดขึ้น

ขณะที่ **ดร.ทง พิทยะ** อดีต รมว.การคลัง และอดีต รมว.พาณิชย์ วิเคราะห์ว่า ผลจากนโยบายนี้จะทำให้ผู้ที่จบปริญญาตรีจะตกงานมากขึ้น เพราะจากอัตราเงินเดือน 15,000 บาท เมื่อพิจารณาจากงบประมาณจะทำให้รัฐบาลรับคนได้น้อยลง

“โดยเทคนิคแล้ว รัฐบาลไม่สามารถรับคนจบปริญญาตรีมาทำงานได้ทั้งหมด จึงอาจรับเป็นลูกจ้างชั่วคราวซึ่งได้เงินเดือนไม่ถึง 15,000 บาท อยู่ดี และบริษัทเอกชนบางแห่งอาจจะไม่รับคนจบปริญญาตรี แต่หันไปรับคนจบ ปวส. ปวช.แทน”

นอกจากนี้ นโยบายดังกล่าวเอกชนหลายแห่งก็ยังไม่ขานรับกับการปรับเงินเดือนของผู้จบปริญญาตรีให้สูงไปถึง 15,000 บาท บอกได้ว่าปริญญาตรีเงินเดือน 15,000 บาท เป็นเพียงนโยบายขยายฝันเท่านั้น

ค่าแรงขั้นต่ำ 300/วัน

ประชานิยมแรงงาน

การปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาททั่วประเทศ มุมหนึ่งถือเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของแรงงานชั้นล่าง หากแต่อีกมุมหนึ่ง การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเร็วเกินไปก็ส่งกระทบหลายอย่าง จนท้ายที่สุด **ค่าครองชีพที่สูงขึ้นก็ไม่ได้ทำให้คุณภาพชีวิตของแรงงานชั้นล่างดีขึ้นอย่างที่รัฐบาลได้วาดภาพไว้**

สมชาย พรรดิณเจริญ นายกลสมาคคค้าส่ง-ปลีกไทย บอกว่า ผู้บริโภคจำใจต้องยอมรับกับราคาสินค้าที่จะขยับเพิ่มสูงขึ้นในปีหน้า และจะต้องปรับพฤติกรรมการใช้จ่ายให้ลดลง

ทั้งนี้ เทื่อที่ได้รับผลกระทบไปเต็มๆ คือ ผู้ประกอบรายย่อย หรือเอสเอ็มอี สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยรายงานว่ามีผู้ประกอบการประสบกับการขาดทุนถึงร้อยละ 80 ขณะที่ร้อยละ 10.42 ต้องปิดกิจการ นอกจากนี้ **อาทิตย์ อิสโม** รองปลัดกระทรวงแรงงาน เปิดเผยว่า หลังรัฐบาลได้ประกาศปรับค่าแรงขั้นต่ำเป็น 300 บาท มีสถานประกอบการได้รับผลกระทบทั้งหมด 64 แห่ง มีแรงงานถูกเลิกจ้างจำนวน 8,453 คน และมีแนวโน้มการเลิกจ้างรวม 34 แห่ง มีจำนวนลูกจ้าง 34,288 คน

ด้าน **ชาลี ลอยสูง** ประธานคณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย (คสรท.) เคยทำการสำรวจค่าใช้จ่ายของแรงงาน โดยเฉลี่ยจะอยู่ที่คนละ 348 บาท ซึ่งการขึ้นค่าแรง 300 บาท แม้จะดีขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่แท้จริง เพราะค่าครองชีพสูงขึ้น โดยผลสำรวจล่าสุดพบว่า ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของแรงงานอยู่ที่ 421 บาทแล้ว

“ถามว่าพอใจหรือไม่ ก็ต้องบอกว่าพอใจ แต่ก็ต้องแบกรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นด้วย จึงอยากให้รัฐบาลช่วยควบคุมดูแลราคาสินค้า โดยเฉพาะตัวแปรสำคัญ คือ ค่าแก๊สหุงต้ม และน้ำมันที่กระทบต่อราคาสินค้าอื่นๆ”

ด้าน **ดร.ทง** มองในมุมเศรษฐศาสตร์เห็นว่า นโยบายค่าแรง 300 นั้น ไม่ได้ช่วยให้เศรษฐกิจดีขึ้น

“ปัญหาไม่ได้อยู่ที่ 300 บาท แต่มันอยู่ที่โครงสร้างเศรษฐกิจประเทศไทย 300 บาท หรือ 15,000 บาท เป็นเรื่องจิปจายสำหรับผม มันไม่ใช่ปัญหาเศรษฐศาสตร์อย่างแท้จริง ผมมองว่ายังมีอะไร

อีกมากที่ต้องทำ"

จำนำข้าว

ประชานิยมรากหญ้า

โครงสร้างหลักของนโยบายนี้คือรัฐบาลจะรับจำนำข้าวทุกเมล็ดในราคาสูงกว่าราคาตลาด และมีเป้าหมายว่าจะนำข้าวทั้งหมดนั้นไปขายในราคาที่สูงกว่าเพื่อให้ได้กำไร โดยใช้อำนาจต่อรองของการมีสต็อกข้าวที่มากกว่า มีคุณภาพของข้าวที่สูงกว่าประเทศอื่นๆ

ถือเป็นประชานิยมขึ้นใบคำของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ เพราะเต็มไปด้วยเสียงทักท้วงและวิพากษ์วิจารณ์จากหลายภาคส่วนของสังคม ตั้งแต่ระบบการจำนำข้าวที่มีช่องโหว่ และการระบายข้าวออกที่หลายฝ่ายมองว่า เป็นไปไม่ได้ยาก

นับตั้งแต่ขึ้นแรกของโครงการที่ต้องมีการปลูกข้าวเพื่อนำมาจำนำ "ข้าวมณี" หรือ "ข้าวสามสิทธิ์" กลายเป็นช่องโหว่ใหญ่ของระบบจำนำข้าวของรัฐบาลที่นำไปสู่การทุจริต

รายงานสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย หรือทีดีอาร์ไอ ระบุว่า ผลประโยชน์ของเงินจำนำส่วนใหญ่จะตกแก่ชาวนาที่มีฐานะร่ำรวยและปานกลาง ชาวนารายเล็กยากจนได้รับผลประโยชน์น้อยมาก

สอดคล้องกับ เดชา ศิริภัทร ประธานมูลนิธิข้าวขวัญ มองว่านโยบายนี้ของรัฐบาลไม่ได้ช่วยเหลือชาวนาอย่างแท้จริง ทั้งยังเป็นการทำลายระบบเกษตรอินทรีย์ด้วยการตั้งราคารับจำนำข้าวหอมมะลิเคมีให้สูงกว่าข้าวอินทรีย์ที่ต้นละ 20,000 ขณะที่ข้าวอินทรีย์ขายได้ต้นละ 17,000 บาท จึงไม่สนใจให้ทำนาอินทรีย์เพราะเป็นกระบวนการที่ต้องลงแรง (ด้วยวิธีปักดำ) มากกว่า

"สุดท้ายชาวนาต้องไปหวังพึ่งรัฐบาลให้ช่วยรับซื้อราคาแพงๆ เพราะตัวเองลดต้นทุนไม่ได้อยู่แล้ว ถ้ารัฐบาลไม่ช่วยก็ต้องขาดทุน แต่ถามว่ารัฐบาลจะกู้เงินเป็นแสนล้านมาช่วยได้ก็ถูก ถ้าชาวนาทำเกษตรอินทรีย์แล้วรวย ช่วยตัวเองได้ รัฐบาลจะเอาประชานิยมที่ไหนมาล่อใจให้เลิก"

ระบบส่งออกข้าวก็ถูกทำลาย จากเดิมที่ผู้ส่งออกจะรับออเดอร์จากต่างประเทศแล้วเข้ามาซื้อข้าวจากสต็อกส่งออกไปขาย กลับกลายเป็นว่า ข้าวทั้งหมดถูกสต็อกอยู่ที่รัฐบาล โดยที่รัฐบาลก็ไม่มีวิธีแหวว่าจะระบายข้าวออกไม่ได้แต่อย่างใด จนมีข่าวว่า พบความเสียหายมากมายในสต็อกข้าวที่เก็บไว้

จนล่าสุดเมื่อรัฐบาลประกาศลดราคาจำนำข้าวเหลือต้นละ 12,000 บาท ทันใดก็เกิดการรวมตัวเคลื่อนไหวของมือชาวนาจาก 22 จังหวัด ฐานเสียงใหญ่ของรัฐบาล เดินทางเข้ามายื่นข้อเสนอสู่

จอคนนายกรัฐมนตรีถึงหน้าทำเนียบฯ กับการคงราคาจำนำข้าวไว้ที่ต้นละ 15,000 บาท กลายเป็นนโยบายที่รัฐบาลปัจจุบันกลืนไม่เข้าคายไม่ออก

รถคันแรก

ประชานิยมคนเมือง

สุดท้ายคนนโยบายที่กระตุ้นตลาดซื้อขายรถยนต์ เป็นประชานิยมในฝันของคนเมืองที่จะได้ครอบครองรถคันแรกในราคาที่ถูกลง โดยรัฐบาลจะคืนเงินภาษีสูงสุดถึง 100,000 บาท ทว่าคนเมืองก็มองไม่เห็นว่่านโยบายจะเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งยังเห็นแย้งว่าจะทำให้รถติดมากขึ้นอีกด้วย

พัฒนเดช อาสาสรรพกิจ ผู้คร่ำหวอดในวงการยานยนต์

มองนโยบายนี้ว่าเป็นการกระตุ้นตลาดโดยไม่จำเป็น ทั้งยังเป็นการสร้างภาระหนี้ให้แก่คนอยากมีรถอย่างคาดไม่ถึง

จากเหตุการณ์น้ำท่วมที่จะจะทำให้มีการย้ายฐานการผลิตนั้น เขามองว่า ไม่จริง เพราะตลาดรถในเมืองไทยนั้นโตขึ้นทุกปี อีกทั้งตลาดรถในต่างประเทศจะมีแต่หดเล็กลงเพราะการคมนาคมของต่างประเทศที่ดีขึ้น

"ธุรกิจรถยนต์มันเป็นเรื่องที่แพงๆ ทำเท่าไรก็ขายไม่พออยู่แล้วสำหรับประเทศไทย จะเห็นว่าแม้จะผ่านน้ำท่วมมาแล้วก็ยังขายถล่มทลาย ไม่มีรถคันแรกที่ตั้งเป้าอยู่แล้วว่า 1,100,000 คัน มันเป็นการไปช่วยธุรกิจที่ยืนได้อยู่แล้ว และทำให้มันเสียระบบ"

การส่งเสริมแบบโปรโมชันของรัฐบาลทำให้การผลิตต้องเร่งปรับตัวจนเสียระบบที่กำลังโตขึ้นตามกลไกของตลาด โดยธุรกิจยานยนต์ที่ได้รับผลกระทบจากยอดการขายที่ตกลง จนล่าสุดรถคันสต็อกจนต้องมีการจัดโปรโมชันเข้ามาช่วย จากการเปิดเผยของบริษัทรถหลายแห่ง **ชาญวิทย์ เขียวนาวางค์ษา** ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาด บริษัท เชฟโรเลต เซลส์ (ประเทศไทย) จำกัด กล่าวว่

"การที่รถคันสต็อกเกิดจาก 2 ส่วน คือ การสั่งซื้อล่วงหน้าแต่ยกเลิกการรับรถ และการเกิดอุปาทานหมู่ เนื่องจากหลายคนตัดสินใจซื้อรถคันแรกเพื่อให้ได้สิทธิ์ลดภาษีเหมือนคนอื่นๆ ทั้งที่ไม่มีความจำเป็นใช้จริง ขณะที่บริษัทรถยนต์ก็ต้องรองรับคำสั่งซื้อแล้วก็ต้องผลิต

"ปีที่แล้วแม้กระทั่งรถตัวโชว์ก็ถูกขอซื้อ ผู้ค้าแทบไม่มีสต็อกครึ่งปีหลัง และคำสั่งซื้อที่มีเข้ามาทางโรงงานก็ต้องเดินหน้าผลิตทำให้เกิดภาวะคันสต็อก แต่การมีแคมเปญส่งเสริมการขาย จะทำให้ปริมาณสต็อกลดลง และกลับสู่ภาวะปกติในเร็วๆ นี้"

ผลเสียใหญ่ของนโยบายนี้คือ การเป็นหนี้ของคนซื้อรถ บุกมาจิจราชีวิตมัน ประธานสมาคมผู้ค้าปลีกไทย เผยถึงภาวะเศรษฐกิจที่มีปัญหาอันเป็นผลพวงมาจากนโยบายรถคันแรก พบว่า พฤติกรรมผู้บริโภคลดลงอย่างน่าตกใจ จากภาระหนี้ของครัวเรือนที่มากขึ้น

นโยบายประชานิยมมากมายของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ ดูจะเต็มไปด้วยภาพฝันที่สวยงาม และความพยายามที่จะจูงใจประชาชนเพื่อขยายฐานเสียง แต่ท้ายที่สุดแล้วจุดเริ่มต้นนโยบายที่ไม่ถูกต้องทั้งกระบวนการ อย่างไรก็ตามไม่มีทางนำมาซึ่งผลที่ถูกต้องได้อย่างนั้น ภาพฝันสวยงามที่รัฐบาลสร้างให้แก่ประชาชน ท้ายที่สุดก็ปรากฏออกมาเป็นฝันร้าย ที่นับวันจะย้อนกลับไปทำลายรัฐบาลเสียเอง

จำนำข้าว ใครได้ใครเสีย!!!

รัฐใช้เงินภาษีประชาชนคนไทยทั้งประเทศ รับจำนำข้าว

600,000 ล้านบาท = 100%

ชาวนาจำนำข้าวได้เงินประมาณ (ข้อมูล ทีดีอาร์ไอ)

180,000 ล้านบาท = 30%

ขบวนการพลาญชาติ - กอบโกย - โกงกิน 420,000

ล้านบาท = 70%

ปัจจัย ผลาญชาติ กอบโกย โกงกิน นโยบายจำนำข้าว แบบ

ครบวงจร ประมาณ 420,000 ล้านบาท :

เจ้าของโรงสี เซอเวเยอร์ (ตรวจสอบข้าว) เจ้าของโกดัง

ดอกเบี้ยเงินกู้ ธ.ก.ส.

นักการเมืองกังฉิน-ข้าวเปลือกเขมรสวมสิทธิ์จํานำข้าว
ข้าวหายเกือบ 3 ล้านตัน - เวียนเทียนจํานำข้าว
ข้าวแพง ต่างชาติไม่ซื้อ - ข้าวเสื่อมคุณภาพ ค่าใช้จ่ายบาน
ปลาย (ค่าเช่าโกดัง ค่ายาฆ่าแมลง)
ข้าวเน่า คนไทยไม่กล้ากิน
สรุป : ประเทศชาติวิบัติหายนะ เจ็งทั้งแผ่นดิน!!!